

minister, naar Sygehusforholdene i det hele skal ordnes, at tage under Overvejelse, om det ikke af Hensyn til Hygiejnen i Hæren og til de unge, som indkaldes til Tjeneste, og som er udsat for at komme paa Sygehuset — og ganske bortset fra, om Ordningen af Sygehusforholdene derved vilde blive dyrere — vilde være bedre at afhænde Garnisonssygehuset, eventuelt til anden Brug, og bevare det nye Sygehus paa Fælleden. Dette er moderne indrettet i enhver Henseende, for saa vidt det er færdigt, og vil i alt Fald blive det, hvis man indretter det efter Planerne. Efter de Oplysninger, jeg har kunnet faa, ser jeg saaledes paa Sagen, at man gør klogt i at afhænde Rigensgades Sygehus og bevare det nye Sygehus paa Fælleden.

Det andet Punkt, Lovforslaget omfatter, angaar en Bevilling paa 30 Mill. Kr. til Anskaffelse af nyt Materiel, Ammunition o. s. v., fordelt paa en 10-aarig Periode. Jeg vil ligesom den højtærede Forsvarsminister meget indtrængende anbefale, at Lovforslaget vedtages i den foreliggende Skikkelse. Jeg ved nok, at der kan rejses og er rejst stærke Anker mod denne Lovgivning, men man har vedtaget en ny Forsvarsordning, og da det Hensyn, man herved har taget, formentlig har været, at man ønskede at faa en mere moderne udrustet Hær end tidligere, maa der, saa længe denne Ordning i det hele bestaar, ogsaa bestaa et økonomisk Grundlag for Anskaffelse af det nødvendige Materiel og den nødvendige Ammunition. At der i Stedet for, som oprindeligt planlagt, at der skulde bevilges 3 Mill. Kr. aarlig i 10 Aar, nu foreslaas, at det første Aars Bevilling nedsettes med 1 Mill. Kr., og at Beløbet øges i tilsvarende Grad det næste Aar, er naturligvis noget, som Rigsdagen ikke kan have nogen afgørende Mening om paa nærværende Tidspunkt, men da Ministeren som Leder af denne Administration og selvfølgelig med Tilslutning af sine sagkyndige anbefaler dette, mener jeg, at vi ogsaa kan gaa med til denne Ordning.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

C. F. Sørensen: De to Taler, der nys blev holdt af den højtærede Forsvarsminister og det ærede Medlem for 3die Kreds (Mægaard), var meget bemærkelsesværdige og meget interessante. Den højtærede Forsvarsminister lægger i Dag paa Tingets Bord et Lovforslag, som ikke fylder meget paa Tryk, men indeholder meget vigtige Be-

stemmelser om at ofre 40 Mill. Kr. af den danske Befolknings Penge paa visse Militærforanstaltninger. Det er en mægtig Sum. Vi er jo ude over Højkonjunkturerne og paa alle mulige Omraader kommet ned paa Jorden igen, saaledes at vi atter maa regne med, at 40 Mill. Kr. er en overordentlig stor Sum. Et saadant Lovforslag lægges paa Rigsdagens Bord, og saa møder Forsvarsministeren i det overvejende, det prøvende, det regulerende Ting, Landstinget, og holder en Forelæggelsestale paa nøjagtig 6½ Minut. 6½ Minut er Landets ansvarlige Forsvarsminister om overfor det høje Landstings Medlemmer at motivere og forsvare, at Landstinget stemmer for en Bevilling paa 40 Mill. Kr. til Militærvæsen. Det ærede Medlem for 3die Kreds, Ordføreren for Partiet Venstre, fulgte temmelig nøje i Forsvarsministerens Spor. Det ærede Medlem talte nøjagtig i 10 Minutter, en mægtig Tid til at skildre Forholdene for Tinget og det danske Folk. For det er det, det drejer sig om, det er ikke alene Forsamlingen her, der tales til, naar der tales fra denne Talerstol, men hele det danske Folk, som lytter med Opmærksomhed til, hvad dets valgte Repræsentanter foretager sig paa den danske Rigsdag. 10 Minutter brugte Venstres Militærordfører her overfor denne Forsamling og overfor det danske Folk til at omtale og forklare, hvorfor han paa sit Partis Vegne kunde anbefale at stemme for dette Forslag om 40 Mill. Kr.s Udgift. Nu ved jeg meget vel, at hvis jeg i dette Øjeblik forlod denne Talerstol, og det ærede Medlem for 3die Kreds kom herop, saa vilde han sige, at dette Forslag, som i Øjeblikket behandles af det høje Ting, er saa grundigt behandlet i det andet høje Ting, at der ingen Anledning er for det høje Tings Medlemmer til at spille Tid og Papir paa at forhandle om Forslaget. Hvis det ærede Medlem vilde sige noget saadant — jeg kan se paa ham, at han tænker det —, saa vilde jeg sige: Ja, det er fuldkommen rigtigt, men hvorfor vil den højtærede Regering og det Parti, der støtter den, er tilknyttet den, det konservative Folkeparti, vedblive at opretholde Fiktionen, Blændværket: Tokammerssystemet? Hvis jeg ikke vidste, at jeg kom i Konflikt med den højtærede Formand — det vil jeg saa grumme nødt —, vilde jeg sige, at dette er jo Teater og ikke andet. Det forekommer mig, at den højtærede Forsvarsminister og det ærede Medlem for 3die Kreds ved deres Taler om disse kostbare og vigtige Lovforslag har slaaet stærkere fast, end det nogen Sinde før er sket i den danske Rigsdag, hvor overflødig Tokammerssystemet er. Jeg